

เรื่อง นโยบายภาษาแห่งชาติคืออะไร?

“นโยบายภาษาแห่งชาติคือ นโยบายที่จะใช้ในการกำหนดแนวทางการศึกษาภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติและภาษาต่าง ๆ ที่มีใช้อยู่ภายในประเทศ รวมทั้งภาษาต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการติดต่อกับต่างประเทศ”¹

จากข้อความข้างต้น นโยบายภาษาแห่งชาติกำลังบอกว่า ภาษาที่สำคัญสำหรับเราในอนาคตอันใกล้นี้มีอย่างน้อย 3 ภาษา ได้แก่ (1) ภาษาไทย (2) ภาษาถิ่นที่ใช้ในท้องถิ่นของเรา และ (3) ภาษาที่สามซึ่งเราใช้เพื่อติดต่อกับต่างประเทศ (ในที่นี้อาจเป็นภาษาอังกฤษ?)

สาระสำคัญของนโยบายนี้คือ ทำนุบำรุงและส่งเสริมภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ ส่งเสริมรักษาภาษาท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อความหลากหลายของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมการศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาของผู้เข้ามาทำงานในประเทศไทยสนับสนุนการแปล การล่ามและล่ามภาษามือให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

เป้าหมายของนโยบายภาษาแห่งชาติคือ เสริมสร้างสมรรถนะด้านการแข่งขันให้แก่ระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทยท่ามกลางประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก²

นโยบายภาษาแห่งชาติประกอบไปด้วยนโยบายหลัก 6 นโยบาย คือ

- (1) นโยบายภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทยและคนไทย
- (2) นโยบายภาษาท้องถิ่นทั้งภาษาตระกูลไทยและภาษาตระกูลอื่น ๆ
- (3) นโยบายภาษาเพื่อเศรษฐกิจ ภาษาเพื่อนบ้านและภาษาการงานอาชีพ
- (4) นโยบายภาษาสำหรับผู้เข้ามาแสวงหางานทำในประเทศไทย
- (5) นโยบายภาษาสำหรับผู้พิการทางสายตาและผู้พิการทางการได้ยิน
- (6) นโยบายภาษาสำหรับการแปล การล่ามและล่ามภาษามือ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของนโยบายข้างต้นเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติน่าจะแล้วเสร็จในปี 2561 ทั้งนี้การจัดทำแผนฯ จะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ เป็นได้หรือไม่ วัตถุประสงค์

¹ พลพิบูล เพ็ญแจ่ม. (2555, 30 ตุลาคม). นโยบายภาษาแห่งชาติ: งานยากที่ต้องใช้เวลา. เดลินิวส์, หน้า 22.

² เรื่องเดียวกัน

หรือไม่ บรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ ปฏิบัติได้จริงหรือไม่ และมีเวลาเริ่มต้นสิ้นสุด รวมทั้งมีการประเมินเป็นระยะ

อนึ่ง ราชบัณฑิตยสถานในฐานะผู้รับผิดชอบหลักได้เชิญชวนให้ผู้สนใจทุกท่าน ร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปจัดทำแผนยุทธศาสตร์นโยบายภาษาแห่งชาติได้ที่ www.royin.go.th

รายการอ้างอิง

พลพิบูล เพ็ญแจ่ม. (2555, 30 ตุลาคม). 'นโยบายภาษาแห่งชาติ' งานยากที่ต้องใช้เวลา. เดลินิวส์, หน้า 22.